

ஆழ்வார்களுக்கந்த இராமன்.

இராமபிரானையும் கண்ணபிரானையும் பற்றி ஆழ்வார்கள் பாசரங்களில் அற்புதமாக விசேஷணங்களிட்டு அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள சந்தைகள் பலபலவுள்ளன; அவற்றை வரிசையாகத் தொகுத்து அநுஸந்தானத்திற்கு அனுகூலமாக வுபகரிக்கவேணும் என்று பலபந்தர்கள் விருந்தினைப்பயனால் இது வெளியிடப்படுகின்றது. இராமபிரானைப்பற்றிய சந்தைகளை முதலில் தொகுத்து முடித்துட்டுப் பிறகு கண்ணபிரானைப்பற்றின சந்தைகளைத்தொகுப்போம். முதலாயிரம்தொடங்கி அடைவே இது தொகுக்கப்படுகின்றது. ஸ்ரீமான் உ. வே. S. ரங்கசுவாமி ஐயங்கார் M. A. அவர்களின் உதவி இப்பணியில் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

=முதலாயிரம் பெரியாழ்வார்=

1. இராக்கதர் வாழிலங்கை பாழானபுலப் படைபொருதான். (நிருப்பல்) (3)
2. பரந்திட்டு நின்ற படுகடல் தன்னை இரந்திட்ட கைம்மேல் எறி
நிரை மோதக் கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலங்கச் சரந்தொட்ட
கையான். ... (1-6-7)
3. குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை நெருக்கி யணைகட்டி நீணீரி
லங்கை அரக்கரவிய அடுகணையாலே நெருக்கிய கையான். ... (1-6-8)
4. கொங்கைவன்கூனி சொற்கொண்டு குவலயத் துங்கக் கரியும் பரியும்
இராச்சியமும் எங்கும் பரதற்கருளி வன்கானடை அங்
கண்ணன். ... (2-1-8)
5. வல்லாளிலங்கை மலங்கச் சரந்தூரந்த வில்லாளன். ... (2-1-10)
6. சிலையொன்றிறுத்தான். ... (2-3-7)
7. நின்ற மராமரஞ் சாய்த்தான். ... (2-4-2)
8. பொற்றிகழ்சித்திரகூடப் பொருப்பிவில் உற்றவடிவிலொரு கண்
ணுங் கொண்டவக் கற்றைக் குழலன். ... (2-6-7)
9. மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா இலங்கையர் மன்னன் மணிமுடி
பத்துமுடன் வீழத் தன்னிக ரொன்றில்லாச் சிலைகால் வளைத்
திட்ட மின்னுமுடியன். ... (2-6-8)
10. தென்னிலங்கை மன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து மின்னிலங்கு
பூண் விபீடணநம்பிக்கு என்னிலங்கு நாமத்தளவு மரசென்ற
மின்னலங்காரன் ; ... (2-6-9)
11. கள்ளவரக்கியை மூக்கொடு காவலனைத்தலை கொண்டான். ... (2-7-5)
12. என் வில்வலி கண்டு போவென்றெதிர் வந்தான் தன்வில்லினோடுந்
தவத்தை யெழிர்வாங்கி முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயி
ருண்டான். ... (3-9-2)
13. மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போகே யென்றிட ஈற்றுத்தாய் பின்
ரெட்டர்ந்து எம்பிரானென்றழக் கூற்றுத்தாய் சொல்லக்
கொடிய வனம்போன சீற்றமிலாத சீதைமணுளன். ... (3-9-4)

14. முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு உன்னடியேற் கருளென்று அவன்பின் தொடர்ந்த படியில் குணத்துப் பரத நம்பிக்கு அன்று அடிநிலை யீந்தான். .... (3-9-6)
15. தார்க்கினர் தம்பிக்கு அரசிந்து, தண்டகம் நூற்றவள் சொற் கொண்டுபோகி நுடங்கிடைச் சூர்ப்பணகாலைச் செவியொடு மூக்கு அவள் ஆர்க்க அரிந்தான். ... (3-9-8)
16. காரார் கடலை யடைத்திட் டிலங்கைபுக்கு ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோ டொன்றையும் நேரா அவன் தம்பிக்கே நீளரசிந்த ஆராவமுதன். ... (3-9-10)
17. செறிந்த மணிமுடிச்சனகன் சிலையிறுத்துச் சீதையைக்கொணர்ந்த தறிந்து அரசு களைகட்ட அருந்தவத்தோனிடை விலங்கச் செறிந்த சிலைகொடு தவத்தைச் சீதைத்தான். ... (3-10-1)
18. எல்லியம் போதினிதிருத்தல் இருந்ததோ ரிடவகையில் மல்லிகை மாமாலை கொண்டு அங்கார்க்கவிருந்தான். ... (3-10-2)
19. கலக்கிய மாமனத்தனளாய்க் கைகேசி வரம் வேண்ட மலக்கிய மாமனத்தனளாய் மன்னவனும் மற்தொழியக் குலக்குமரா காடுறையப் போவென்று விடைகொடுப்ப இலக்குமணன் தன்னொடும் அங்கேகினான். ... (3-10-3)
20. கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடுங் கங்கை தன்னில் சீரணிந்த தோழமை கொண்டான். ... (3-10-4)
21. கானமருங் கல்லதர் போய்க் காடுறைந்த காலத்துத் தேனமரும் பொழிற் சாரல் சித்திர கூடத்திருப்பப் பரதநம்பி பணிய நின்றான். ... (3-10-5)
22. சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறு காக்கை முலைதீண்ட அத்திரமே கொண் டெறிய அனைத்துலகுந்திரிந்தோடி. வித்தகனே யிராமா ஓ நின்னபயமென்றழைப்பஅத்திரமேயதன்கண்ணையறுத்தான்... (3-10-6)
23. பொன்னுத்த மாணொன்று புகுந்திரிநு வினையாடச் சிலைபிடித் தெம் பிரானேகப் பின்னையங்கிலக்குமணன் பிரிய நின்றான்.... (3-10-7)
24. அடையாளம் மொழிந்த அத்தகு சீரமோத்தியர் கோன். ... (3-10-8)
25. திக்கு நிறை புகழாளன் தீவேள்விச் சென்ற நாள் மிக்க பெருஞ் சவை நடுவே வில்லிறுத்தான். ... (3-1--9)
26. கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடியன் எதிரிற் பெருமை யிராமன். ... (4-1-1)
27. நாந்தகம் சங்கு தண்டு நாணொலிச் சார்ங்கம் திருச்சக்கரம் ஏந்து பெருமை யிராமன் காந்தள் முழிர்விரல் சீதைக்காவிட்குடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க வேந்தர் தலைவன் சனகராசன் தன் வேள்வியில் காண நின்றான். ... (4-1-2)
28. சிலையால்மராமரமெய்ததேவன்—தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச் சென்று தடவரை கொண்டடைய அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தான். ... (4-1-3)
29. அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியமுரக்கரைக் குலம்பாழ் படுத்திக் குல விளக்காய் நின்றகோன். ... (4-2-1)

30. வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும் தங்கை பொல்வாத
மூக்கும் போக்குவித்தான். ... (4-2-2)
31. கனங்குழையாள் பொருட்டாக் கணை பாரித்து அரக்கர் தங்கள்
இனம் கழுவேற்றுவித்த எழில்தோள் எம்மிராமன். ... (4-3-7)
32. எரிசிதறும் சரத்தால் இலங்கையனைத் தன்னுடைய வரிசிலைவாயில்
பெய்து வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்துகந்த அரையன். ... (4-3-8)
33. தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்த எம் தாசரதி. ... (4-7-1)
34. கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க் கடிய சொற்
கேட்டு ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமுமாங் கொழியக்
கான் தொடுத்த நெறிபோகிக் கண்டகரைக்களைந்தான். ... (4-8-4)
35. பெருவரங்களவை பற்றிப் பிழங்குடைய இராவணனை உருவரங்கப்
பொருதழித்திவ் வுலகினைக் கண் பெற்றுத்தான். ... (4-8-5)
36. கீழுலகில் அசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து விளராமே ஆழிவிடுத்தவருடைய
கருவழித்த அழிப்பன். ... (4-8-6)
37. கொழுப்புடைய செழுங்குருவி கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறியப்
பிழங்குடைய வசுரர்களைப் பிணம்படுத்த பெருமான். ... (4-8-7)
38. பருவரங்களவை பற்றிப் படையாலித் தெழுந்தானைச் செருவரங்
கப் பொருதழித்த திருவாளன். ... (4-8-10)
39. மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப்போய் வானோர்
வாழச் செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்தி வந்துல காண்ட
திருமால். ... (4-9-1)
40. மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்
கண் வைத்தான். ... (4-9-2)

திருப்பாவை

41. சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற மனத்துக்கினி
யான். ... (12)
42. பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தான். ... (13)
43. சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றான். ... (24)

நாச்சியார் திருமொழி

44. கடலையடைத்தரக்கர் குலங்களை முற்றவும் செற்றிலங்கையைப் பூச
லாக்கிய சேவகன். ... (2-6)
45. சேதுபந்தம் திருத்தினான். ... (2-7)
46. சீதை வாயமுதமுண்டான். ... (2-10)
47. வில்லாலிலங்கையழித்தான். ... (3-3)
48. இலங்கையழித்தபிரான். ... (3-4)
49. மாதலிதேர் முன்பு கோல் கொள்ள மாயவிராவணன்மேல் சரமாரி
தாய் தலையற்றற்று வீழத் தொடுத்த தலைவன். ... (3-3)
50. கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்துட்ட குமரனார். ... (10-4)

பெருமாள் திருமொழி

51. சுடர் வாளியால் நீடுமாமரம் செற்றவன். ... (2-2)
52. முன்னிராமனாய் மாறடர்த்தான். .... (2-3)
53. மன்னு புகழ்க் கௌசலை தன் மணியயிறு வாய்த்தவன் தென்னிலங்
கைக் கோன்முடிகள் சிந்துவித்தான். ... (8-1)
54. திண்திறலாள் தாடகைதன் உரமுருவச் சிலை வளைத்தான். ... (8-2)
55. கொங்குமலி கருங்குழலாள் கௌசலைதன் குலமதலை, தங்கு பெரும்
புகழ்ச்சனகன் திருமருகன் தாசரதி. ... (8-2)
56. தயரதன் தன்மாமதலை, மைதிவிதன் மணவாளன், ஏமரு வெஞ்சிலை
வலவன். ... (8-4)
57. பாராளும் படர் செல்வம் பரத நம்பிக்கே அருளி ஆராவன்புஇளை
யவனோடு அருங்கானம் அடைந்தவன். ... (8-5)
58. சுற்றமெல்லாம் பின்தொடரத்தொல்கானம் அடைந்தவன் அயோத்தி
நகர்க்கதிபதி சிற்றவைதன் டொல் கொண்ட சீராமன். ... (8-6)
59. வாலியைக்கொண்டு அரசு இளையவானரத்துக்களித்தவன். ... (8-7)
60. மலையதனாலணைகட்டி மதிளிலங்கையழித்தவன் சிலைவலவன்; சேவ
கன்; சீராமன். ... (8-8)
61. தளையவிழுநறுங்குஞ்சித் தயரதன் தன் குலமதலை, வளைய ஒருசிலை
யதனால் மதிளிலங்கை அழித்தவன், இளையவர்கட் கருளுடை...
யான். ... (8-9)
62. ஏவரிவெஞ் சிலைவலவன் இராவகன். ... (8-10)
63. வந்தாளினிணை வணங்கி வளநகரந்தொழுதேத்த மன்னனாவான்
நின்றான்—அரியணை மேலிருந்தானாய் நெடுங்கானம் படரப்
போக நின்றான். ... (9-1)
64. இருநிலத்தை வேண்டாதே விரைந்து வென்றி மைவாய களிநொ
ழிந்து தேரொழிந்து மாவொழிந்து வனமேமேவி நெய்வாய
வேல்நெடுங்கண்ணோரிழையும் இளங்கோவும் பின்புபோக
நடந்தான். ... (9-2)
65. கொல்லணைவேல் வாரிநெடுங்கண் கௌசலைதன் குலமதலை, குனி
வில்லேந்தும்மல்லணைந்த வரைத்தோளன், வியன்கான மரத்
தினீழல் கல்லணைமேல் கண் துயிலக்கற்ற காசுத்தன். ... (9-3)
66. வேய்போலு மெழில்தோளிதன் பொருட்டா விடையோன்றன்
வில்லைச் செற்றான். ... (9-4)
67. பொருந்தாரகைவேல்நுதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கள்குருதிசோர
வீரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசி நோய்கூரப்
போனவன். ... (9-5)
68. பூமருவ்நறுங்குஞ்சி புன்சடையாப்புனைந்து பூந்துகில் சேரல்குல்
காம்பரெழில் விழலுடுத்துக் கலனணியாது அங்கங்கள் அழகு
மாறி ஏமருதோள் புதல்வன் வனஞ்சென்றான். ... (9-7)
- 69, 70. பொன்பெற்றார் எழில்வேதப்புதல்வன் முன்னொருநாள்மழுவாளி
சிலைவாங்கி அவன் தவத்தை முற்றுஞ்சென்றான். ... (9-8)

71. தேன்குமாமலர்க்குந்தல் கௌசலையுஞ் சூமித்திரையுஞ் சிந்தை
நோவக் கூனுருவில் கொடுத்தொழுத்தை சொற்கேட்ட
கொடியவள்தன் சொற்கொண்டு கானகமேமிசவிரும்பி வள
நகரைத் துறந்தாள். ... (9—10)
72. ஏரார்ந்த கருநெடுமாலிராமன். ... (9—11)
73. அங்கனெடு மதிள்புடைசூழ் அயோத்தியென்னும் அணிநகரத்
துலகனைத்தும் விளக்குஞ்சோதி வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர்
விளக்காய்த்தோன்றி விண்முழுது முய்யக்கொண்ட வீரன்
செங்கண் நெடுங்கருமுடிவிராமன். ... (10—1)
74. வந்தெதிர்ந்த தாடகைதன் உரத்தைக்கீறி வருகுருதி பொழிதர வன்
கணையொன்றேவி மந்திரங்கொள் மறைமுலிவன் வேள்வி
காத்து வல்லரக்கருயிருண்ட மைந்தன். ... (10—2)
75. செவ்வரிநற் கருநெடுங்கண் சீதைக்காசிச் சினவிடையோன் சிலை
யிறுத்து மழுவாளேந்தி வெவ்வரிநற்சிலை வாங்கி வென்றி
கொண்டு வேல் வேந்தர் பகைதடிந்தவீரன் எவ்வரிவெஞ்
சிலைத்தடக்கையிராமன். ... (10—3)
76. தொத்தலர்பூஞ்சரிசூழல் கைகேசிசொல்லால் தொன்னகரந்துறந்து
துறைக்கங்கைதன்னைப் பத்தியுடைக்குகன்கடத்தவனம்போய்ப்
புக்குப் பரதனுக்குப் பாதுகழு மரசுமீந்து சித்திரகூடத்திருந்
தான். ... (10—4)
77. வலிவணக்கு வரைநெடுந்தோள் விரதைக்கொன்று வண்தமிழ்
மாமுனி கொடுத்தவரிவில்வாங்கிக் கலைவணக்கு நோக்கரக்கி
மூக்கைக்கிக் கரனெடு தூடணந்தன் உயிரைவாங்கிச் சிலை
வணக்கி மான்மரிய எய்தான். ... (10—5)
78. தனமருவவைதேகி பிரியலுற்றுத் தளர்வெய்திச் சடாயுவை
வைகுந்தத்தேற்றி வனமருவு கவியரசன் காதல்கொண்டு
வாலியைக் கொன்று இலங்கைநகர் அரக்கர்கோமான் சின
மடங்க மாருதியால் சுடுவித்தான். ... (10—6)
79. குரைகடலை அடலம்பால் மறுக எய்து குலைகட்டி மறுகரையை
அதனாலேறி எரிநெடு வேலரக்கரோடும் இலங்கைவேந்தன்
இன்னுயிர் கொண்டு அவன்தம்பிக்கரசுமீந்து திருமகளோடு
இனிதமர்ந்த செல்வன். ... (10—7)
80. அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி அரசெய்தி அகத்தியன்
வாய்த் தான்முன்கொன்றான்தன்பெருந்தொல் கதைகேட்டு,
மிதிலைச்செல்வி உலகுய்யத் திருவயிறு வாய்த்தமக்கள் செம்
பவளத் திரள்வாய்த் தன் சரிதைகேட்டான். ... (10—8)
81. செறிதவச் சம்புகன்தன்னைச் சென்றுகொன்று செழுமறையோன்
உயிர்மீட்டுத் தவத்தோலீந்த நிறைமணிப்பூ ணணியுங்
கொண்டு இலவணன் தன்னைத் தம்பியால் வானேற்றி முனி
வன் வேண்டத் திறல் விளங்குமிலக்குமனைப் பிரிந்தான். ... (10—9)

82. அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி அடலரவப்பகையேறி
அசுரர் தம்மைவென்று இலங்குமணி நெடுந்தோள் நான்குந்
தோன்ற விண்முழுது மெழிர் வரத் தன்தாமமேவிச் சென்
றினிது வீற்றிருந்த அம்மான். ... (10-10)
83. தில்லைநகர்த் திருச் சித்திர கூடந்தன்னுள் திறல் விளங்கு மாருதி
யோடமர்ந்தான் எல்லையில் சீர்த்தயரதன் தன்மகன். ... (10-11)

திருச்சந்தவிருத்தம்.

84. குரங்கையாளுகந்த வெந்தை. ... (21)
85. கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவில்லி. ... (30)
86. வேலை வேவ வில்வளைத்த வெல்சினத்த வீரன். ... (31)
87. குரக்கினப் படைகொடு குரை கடலின் மீதுபோய் அரக்கர்
அங்கரங்க வெஞ்சரம் துரந்தவாழி. ... (32)
88. மின்னிறத்து எயிற்றரக்கன் வீழ வெஞ்சரந் துரந்து பின்னவற்
கருள்புரிந்து அரசளித்த பெற்றியோன். ... (33)
89. வெற்பெடுத்து வேலை நீர் வரம்பு கட்டினான். ... (39)
90. வெற்பெடுத்த விஞ்சி சூழிலங்கை கட்டழித்தான். ... (39)
91. கொண்டைகொண்ட கோதைமீது தேனூலாவு கூனிகூன் உண்டை
கொண்டரங்க வோட்டி உண் மசிழந்த நாதன். ... (49)
92. வெண்டிரைக் கருங்கடல் சிவந்து வேவ முன்றோர் நாள்
நிண்டிறல் சிலைக்கை வாளி விட்டவீரர். ... (50)
93. சரங்களைத்தரந்து வில்வளைத்து இலங்கை மன்னவன் சிரங்கள்
பத்தறுத்து உதிர்த்த செல்வர். ... (51)
94. இலைத்தலைச்சரம் துரந்து இலங்கை கட்டழித்தவன். ... (54)
95. இலங்கை மன்னன் ஐந்தொடைந்து பைந்தலை நிலத்து உகக்
கலங்கவன்று சென்று கொன்று வென்றி கொண்டவீரன். ... (56)
96. மரம் பொதச் சரந்துரந்து வாலி வீழாறன்றோர் நாள் உரம் பொதச்
சரந்துரந்த உம்பராவி யெம்பிரான். ... (73)
97. உடைந்த வாலிதந்தனுக்கு உதவ வந்திராமனாய் மிடைந்த வேழமரங்
கருமடங்க வெய்தான். ... (81)
98. பண்ணூலாவுமென் மொழிப் படைத்தடங்களைப் பொருட்டு எண்
ணிலாவரக்கரை நெருப்பினால் நெருக்கினான். ... (91)
99. இரும்பரங்க வெஞ்சரந்துரந்த வில்லிராமன். ... (93)
100. குன்றினால் தள்ளுநீர் வரம்பு செய்த தோன்றல். ... (102)
101. கடுங்கவந்தன் வக்கரன் கரன்முரன் சிரமவை இடந்து கூறு செய்த
பல்படைத்தடக்கை மாயன். ... (104)
102. மாறு செய்த வாளரக்கன் நாளுலப்ப அன்றிலங்கை நீறு செய்து
சென்றுகொன்று வென்றி கொண்டவீரனார். ... (116)

திருமலை.

103. சிலையினாலிலங்கை செற்ற தேவன். .... (7)
 104. ஒரு வில்லால் ஒங்குமுந்நீரடைத்து உலகங்களுய்யச் செருவிலே
 அரக்கர்கோனைச் செற்றநம் சேவகனார். ... (11)

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

105. இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலை வானவரேறு மாமுனி
 வேள்வியைக்காத்து அவபிரதமாட்டிய அடுதிறலயோத்தி
 யெம்மரசு. ... (4)

அமலகுதிரான்.

106. அன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக் கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன். ... (2)
 107. சதுராமாமிள் சூழிலங்கைக் கிறைவன்தலைபத்து உதிரவோட்டி ஓர்
 வெங்கணையுய்த்தவன். ... (4)

முதலாயிரம் முற்றிற்று.

= இரண்டாவதாயிரம் - பெரிய திருமொழி =

108. வாலிமாவலத் தொருவன துடல் கொட வரிசிலை வளைவித்தான். ... (1-2-1)
 109. கலங்க மாக்கடலரிசுலம் பணிசெய்ய அருவரையணை கட்டி
 இலங்கை மாநகர்பொடிசெய்த அடிகள். ... (1-2-2)
 110. தானவனாகம் தரணியில் புரளத் தடஞ்சிலை குனித்த வென்தலைவன்.... (1-4-1)
 111. கானிடையருவைச் சூரரம் துரந்து கண்டுமுன் கொடுந்தொழில்
 உரவோன் ஊனுடையகலத்து அடுகணை குளிப்ப உயிர்
 கவர்ந்துகந்த எம்மொருவன். ... (1-4-2)
 112. இலங்கையும் கடலும் அடலருந் துப்பின் இருநிதிக் கிறைவனும்
 அரக்கர்குலங்களுங்கெட முன் கொடுந்தொழில் புரிந்த
 கொற்றவன். ... (1-4-3)
 113. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்தமன்னவன். ... (1-4-8)
 114. கலையுங்கரியும் பரிமாவுந்திரியுங்கானங் கடந்து போய்ச் சிலையுங்
 கணையுந் துணையாகச் சென்றான், மலைகொண்டலை நீரணைகட்டி
 மதிள் நீரிலங்கைவாளரக்கர் தலைவன் தலைபத்து அறுத்
 துகந்தான். ... (1-5-1)
 115. கடம் சூழ்கரியும் பரிமாவும் ஒலிமாந்தேரும்காலாரும் உடன் சூழ்ந்
 தெழுந்த கடியிலங்கை பொடியா வடிவாய்ச் சரந்துரந்தான். ... (1-5-2)
 116. ஒருகாலிருகால் சிலைவளையத் தேராவரக்கர் தேர் வெள்ளம்
 சென்றான், ... (1-5-4)

117. அடுத்து ஆர்த்து எழுந்தாள் பிலவாய் விட்டலற அவள் மூக்கு
அயில் வாளால் விடுத்தான். ... (1-5-5)
118. மராமர்மேழுமெய்த வலத்தினான். .... (1-8-5)
119. கண்ணூர்கடல் சூழிலங்கைக் கிறைவன் தன் திண்ணாகம்
பிளக்கச்சரம் செலவுய்த்தான். .... (1-10-1)
120. இலங்கைப்பதிக்கன்று இறையாய அரக்கர் குலங்கெட்டு அவர்
மாளக் கொடிப்புள் தெரித்தான். .... (1-10-2)
121. காசையாடை மூடி யோடிக் காதல் செய்தானவனூர் நாசமாக
நம்பவல்ல நம்பிநம்பெருமான். ... (2-2-1)
122. தையலாள்மேல்காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன் பொய்யிலாத
பொன்முடிகளொன்பதோடொன்று மன்று செய்த வெம்போர்
தன்னிலங்கோர் செஞ்சரத்தா லுருள எய்த வெந்தை
யெம்பெருமான். .. (2-2-2)
123. முன்னோர் தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்து அரக்கன் மன்னூர்
தன்னை வாளியினால் மாளமுனிந்தான் ... (2-2-3)
124. சிற்றவை பணியால் முடி துறந்தான். ... (2-3-1)
125. பர்தனும் தம்பி சத்துருக்கனனும் இலக்குமனோடு மைதிலியும் இரவு
நன் பகலும் துதி செய்ய நின்ற இராவணந்தகன். ... (2-3-7)
126. மாலும் கடலார மலைக்குவடிட்டு அணைகட்டி வரமபுருவ மதிசேர்
கோலமநிளாய இலங்கை கெடப் படைதொட்டு ஒருகா
லமரிலதிரக் காலமிது வென்று அயன் வாளியினால் கதிர் நீண்
முடிபத்துமறுத்தமரும் நீலமுகில் வண்ணன். ... (2-4-5)
127. கிளர் பொறிய மறிதிரிப அதனின் பின்னே படர்ந்தான் ... (2 5 6)
128. தென்னிலங்கை யரக்கர் வேந்தை விலங்குண்ண வலங்கை வாய்ச்
சரங்களாண்டான். ... (2-5-9)
129. விண்டாரை வென்று ஆவி விலங்குண்ண மெல்லியலார் கொண்டா
டும் மல்லகலம் அழலேற வெஞ்சமத்துக்கண்டார். ... (2-6-4)
130. தடங்கடல் நுடங்கெயிலிலங்கை வன்குடி மடங்க வாளமர் தொலைத்
தான். ... (2-7-6)
131. குடைத்திறல் மன்னவனா பொருகால் குரங்கைப்படையா மலையால்
கடலை யடைத்தவனெந்தைபிரான். ... (2-9-8)
132. தாங்கரும் போர் மாலிபடப் பறவையூர்ந்து தராதலத்தோர் குறை
முடித்த தன்மையான். ... (2-10-4)
133. கறைவளர் வேல் கரன் முதலாக் கவந்தன் வாலி கணையொன்றினால்
மடிய இலங்கை தன்னுன் பிறையெயிற்று வாராக்கர் சேனை
யெல்லாம் பெருந்தகையோடுடன் துணித்த பெம்மான். ... (2-10-5)
134. கூலுவலிய மடந்தை தன் கொடுஞ்சொலின் திறத்து இளங்கொடி
யோடும் கூலுவலிய கருமுகில் திருநிறத்தவன். ... (3-1-6)

135. மின்னினுண்ணிடை மடக்கொடி காரணம் விலங்கலின் மிசை
யிலங்கை மன்னன் நீண்டுடி பொடி செய்த மைந்தன்... (3-1-7)
136. நெய்வாயழலம்பு துரந்து முநீர் துணியப் பணி கொண்டணி
யார்ந்து இலங்குமையார் மணிவண்ணன். ... (3-2-6)
137. பைங்கண் விறல் செம்முகத்து வாவிமாளப் படர்வனத்துக்
கவந்த னொடும் படையார் திண்கை வெங்கண் விறல் விரா
தனாக விற்குவித்த விண்ணவர் கோன். ... (3-4-6)
138. பொருவில் வலம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும் புற்று மறிந்தன
போலப் புரிமேல் சிந்தை செருவில் வலம்புரி சிலைக்கை
மலைத்தோள் வேந்தன். ... (3-4-7)
139. மரமெய்த மரமுனிவன். ... (3-5-5)
140. அரக்கர் குலப்பாவை தன்னை வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன். ... (3-7-3)
141. சிறையாருவணப் புள்ளொன்றேறியன்று திசைநான்கு நான்கு
மிரியச் செருவில் கறையார் நெடுவே லரக்கர் மடியக் கடல்
குழிலங்கை கடந்தான். ... (3-8-4)
142. கலையிலங்கு மகல்கு லரக்கர் குலக் கொடியைக் காடொடு
மூக்குடனரியக் கதறியவ ளொடித் தலையில் அங்கை வைத்து
மலையிலங்கை புகச்செய்த தடந்தோளன். ... (3-9-4)
143. மின்னையை நுண்மருங்குல் மெல்லியற்கா இலங்கை வேந்தன்
முடியொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத் தன்னிகரில்
சிலை வளைத் தன்றிலங்கை பொடி செய்த தடந்தோளன் ... (3-9-5)
144. வாள் நெடுங்கண் மலர்க்கூந்தல் மைதிலிக்கா இலங்கை மன்னன்
முடியொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத் தாள் நெடுந்திண்
சிலைவளைத்த தயரதன் சேய். ... (3-10-6)
145. வாராரு மிளங்கொங்கை மைதிலியை மணம் புணர்வான் காரர்
திண் சிலையிறுத்த தனிக்காளை. ... (4-1-8)
146. கம்பமா கடலடைத் திலங்கைக்குமன் கதிர்முடியவை புத்து
மம்பினாலறுத்து அரசவன் தம்பிக் களித்தவன். ... (4-2-1)
147. தீமனத்தரக்கர் திறலழித்தவனை யென்று. சென்றடைந்தவர்
தமக்குத் தாய் மனத்திரங்கி யருளினைக் கொடுக்கும்
தயரதன் மதலை. ... (4-3-5)
148. மல்லை முாமுநீரதர்பட, மலையாலனை செய்து மறிந்தவன்.
கல்லின் மீதியன்ற கடிமதிலிலங்கை கலங்க, ஓர் வாளி
தொட்டான். ... (4-3-6)
149. தான்போலு மென்றெழுந்தான் தரணியாளன் அது கண்டு
தரித்திருப்பா னரக்கர் தங்கள்கோன் போலு மென்றெழுந்தான்
குன்றமன்ன இருபது தோளுடன் துணித்த வொருவன். ... (4-4-6)
150. இலங்கை வவ்விய விடும்பை தீரக் கடுங்களை துரந்த வெந்தை... (4-5-2)
151. கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொள் வாய் திறந்து தன்மேல் வரு
மவள் செவியும் மூக்கும் வானினால் தடிந்த வெந்தை. ... (4-5-5)
152. உருத்தெழு வாலி மார்வி லொருகளை யுருவ வோட்டிக் கருத்து
டைத்தம்பிக் கின்பக்கதிர் முடியரசளித்தான் ... (4-6-3)

153. முனை முகத்தரக்கன் மாள முடிகள் பத்தறுத்து வீழ்த்து ஆங்களை
யவற் கிளையவற்கே யரசளித்தருளிணன். ... (4-6-4)
154. கல்லால் கடலையணைகட்டி யுகந்தான். ... (4-7-6)
155. மல்லை முந்நீர் தட்டிலங்கை கட்டழித்த மாயன். ... (4-8-4)
156. அரக்கராவி மாள வன்று ஆழ்கடல் சூழிலங்கை செற்ற குரக்கரசன்;
கோலவில்லி. ... (4-8-5)
157. அலைகடலடைத்திட்டு அரக்கர் தஞ்சிரங்கையுருட்டினன். ... (4-10-2)
158. காற்றிடைப் பீளை கரந்தன வரந்தையறக் கடலரக்கர் தம் சேனை
கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்களை துரந்த கோல வில்லி
ராமன். ... (4-10-6)
159. மேவா வரக்கர் தென்னிலங்கை வேந்தன் வியச் சரந்துரந்தான். ... (5-1-3)
160. விறல் வாளரக்கர் தலைவன்றன் வற்பார்நிரள் தோள் ஐந்நான்கும்
துணித்த வல்விலி ராமன். ... (5-1-4)
161. ஆறினோடொரு நான்குடை நெடுமுடியரக்கன்றன் சிரமெல்லாம்
வேறு வேறுக வில்லது வளைத்தவன். ... (5-3-7)
162. விளைத்த வெம்போர்வற்றல் வாளரக்கன் நகர் பாழ்பட வளைத்த வல்
வில் தடக்கையவன். ... (5-4-4)
163. வம்புலாங் கூந்தல் மண்டோதரி காதலன் வான்புக அம்பு தன்னால்
முனிந்த அழகன். ... (5-4-5)
164. மராமரமேழெய்த வென்றிச்சிலையாளன். ... (5-5-2)
165. சுரிசுழல் கனிவாய்த் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையிற் கடுவிசை
யரக்கனெரி விழித்திலங்கு மணிமுடி பொடி செய்து இலங்கை
பாழ்படுப்பதற்கெண்ணி வரிசிலை வளைய வடுசரந் துரந்து மறி
கடல் நெறிபட மலையால் அரிசுலம் பணி கொண்டலைகட
லடைத்தான். ... (5-7-7)
166. இலங்கை மலங்க வன்றடு சரந்துரந்தான். ... (5-7-8)
167. ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்னுதிரங்கி மற்றவற்கின்னருள் சுரந்து
மாழைமான் மடநோக்கியுன் தோழி உம்பி யெம்பியென்று
உகந்து தோழன் நீயெனக்கிங் கொழி யென்றான். ... (5-8-1)
168. வாதமாமகன் மற்கடம் விலங்கு மற்றோர் சாநியென்றொழியாது
உகந்து காதலாதரம் கடலினும் பெருகச் செய்தகவினுக்கில்லை
கைம்மாறென்று கோதில் வாய்மையினொபொடுமுடனேயுண்பன்
நானென்றான். ... (5-8-2)
169. விலங்கலால் கடலடைத்து விளங்கிறை பொருட்டு வில்லாலி
லங்கை மாநகர்க்கிறைவன் இருபது புயம் துணித்தான் ... (5-9-6)
170. பிறையினொளி யெயிறிலக முறுகியெதிர்பொருதுமென வந்தவசுரர்
இறைகளவை நெறு நெறென வெறியவவர் வயிறழலநின்ற
பெருமான். ... (5-10-4)
171. மூளவெரி சிந்திமுனி வெய்தியமர் செய்து மென வந்த வசுரர் தோளு
மவர்தர்ளும் முடியோடு பொடியாக நொடியாமள வெய்தான்... (5-10-5)
172. தம்பியொடு தாமொருவர் தன்துணைவி காதல் துணையாக முனநாள்
வெம்பி யெரிகானக முலாவுமவர். ... (5-10-6)
173. வற்றூ நீள் கடல் சூழிலங்கை யிராவணனைச் செற்றான், -- ... (6-3-5)

174. தொன்னீரிலங்கை மலங்க விலங்கெரி யூட்டினான். ... (6-4-6)
175. ஆணைப்புரவித் தேரொடு காலாளணி கொண்ட சேனைத்தொகை
யைச்சாடி யிலங்கை செற்றான். ... (6-5-3)
176. விண்ட நிசாசரரைத் தோளுந்தலையும் துணி வெய்தச் சுடு வெஞ்சிலை
வாய்ச் சரந்துரந்தான், ... (6-7-1)
177. துள்ளா வருமான் விழ வாளிதுரந்தான். ... (6-7-3)
178. கல்லார் மதிள் சூழ் கடியிலங்கைக் காரரக்கன் வல்லாகங் கிள வரி
வெஞ்சரந்துரந்த வில்லான்—செல்வ விபீடணற்கு வேறாக
நல்லான். ... (6-8-5)
179. பழியாரும் விறலரக்கன் பருமுடிகளவை சிதற அழலாரும் சரந்
துரந்தான். ... (6-9-2)
180. எறிஞரணழியக் கடியாரிலங்கை கடந்த நம்பி. ... (6-10-1)
181. இலங்கைக்கோன் வல்லாளாகம் வில்லால் முனிந்த வெந்தை விபீட
ணற்கு நல்லான். ... (6-10-4)
182. தென்னிலங்கை அடையாவரக்கர் வியப் பொருது மேவிவெங்
கூற்றம் நடையா வுண்ணக் கண்டான். ... (6-10-5)
183. கான வெண்கும் குரங்கும் முசவும் படையா அடலரக்கர்மான
மழித்து நின்ற வென்றியம்மான். ... (6-10-6)
184. வில்லேர் நுதல் வேல்நெடுங் கண்ணியுடன் கல்லார் கடுங்கானம்
திரிந்த களிற்று. ... (7-1-5)
185. சினவில் செங்கணரக்கருயிர் மாளச் செற்ற வில்லி—மரமேழெய்த
மைந்தன். ... (7-3-1)
186. ஆழிசூழிலங்கை மலங்கச்சென்று சரங்களாண்ட தண்டமரைக்
கண்ணன். ... (7-3-4)
187. தழலேபுரை மின்செய் வாளரக்கன் நகர் பாழ்படச் சூழ்கடல் சிறை
வைத்தான். ... (7-3-9)
188. மீதோடி வாளெயிறு மின்னிலக முன்விலகுமுருவினாக் காதோடு
கொடி மூக்கன்றுடனறுத்த கைத்தலத்தன். ... (7-4-3)
189. தேராளும் வாளரக்கன் தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்துப் பொன்றி
வீழப் போராளும் சிலையதனால் பொருகணிகள் போக்கு
வித்தான். ... (7-4-4)
190. செம்பொன் மதிள் சூழ் தென்னிலங்கைக்கிறைவன் சிரங்கள்
ஐயிரண்டும் உம்பர் வாளிக் கிலக்காக உதிர்த்தவுரவோன். ... (7-5-3)
191. அடையார் தென்னிலங்கை யழித்தான். ... (7-6-3)
192. பந்தனைந்த மெல்விரலாள் சீதைக்காகிப் பகலவன் மீதியங்காத
விலங்கை வேந்தன் அந்தமில்லிண கரஞ்சிரங்கள் புரண்டு வீழ
அடுகணையா லெய்துகந்த வம்மான் ... (7-8-7)
193. தார்மன்னு தாசரதி—வாளரக்கர் காலன். ... (8-4-7)
- ... (8-4-8)
194. ஏழுமாமரம் துளைபடச் சிலை வளைத்திலங்கையை மலங்குவித்த
ஆழியான். ... (8-5-5)
195. முரியும் வெண்டிசை முதுகயம் தீப்பட முழங்கழ லெரியம்பின்
வரிகொள் வெஞ்சிலை வளைவித்த மைந்தன். ... (8-5-8)

196. கலங்கமாக்கடல் கடைந்தடைத்திலங்கையர் கோனது வரையாகம்
மலங்க வெஞ்சமத்தடுசரந்தரந்த எம்மடிகள். .... (8-5-7)
197. துளங்கா வரக்கர் துளங்க முன் திண்டோள் நிமிரச் சிலை வளையச்
சிறிதே முனிந்த திருமார்பன். ... (8-6-1)
198. பொருந்தா வரக்கர் வெஞ்சமத்துப் பொன்றவன்று புள்ளூர்ந்து
பெருந்தோள் மாலி தலைபுரளப்பேர்ந்தவரக்கர் தென்னிலங்கை
யிருந்தார் தம்மைபுடன் கொண்டு அங்கெழிலார் பிலத்துப்புக்
கொளிப்பக் கருந்தாள் சிலைகைக் கொண்டான். ... (8-6-2)
199. வல்லியிடையாள் பொருட்டாக மதிள் நீரிலங்கையார் கோவை
அல்லல் செய்து வெஞ்சமத்துள் ஆற்றல் மிகுத்த வாற்றலான்
வல்லாளரக்கர் குலப்பாவை வாட முனிதன் வேள்வியைக்
கல்விச் சிலையால் காத்தான். ... (8-6-3)
200. மல்லை முந்நீரதர்பட வரிவெஞ்சிலை கால் வளைவித்துக் கொல்லை
விலங்கு பணிசெய்யக் கொடியோரிலங்கை புகலுற்றுத்
தொல்லை மரங்கள் புகப்பெய்து துவலை நிமிர்ந்து வானணவக்
கல்லால் கடலையடைத்தான். .... (8-6-4)
201. சேம மதிள் சூழிலங்கைக்கோன் சிரமுங் கரமுந்துணித்தான். ... (8-6-5)
202. திருந்தாவரக்கர் தென்னிலங்கை செந்தியுண்ணைச் சிவந்தான். ... (8-6-6)
203. அலை நீரிலங்கைத் தசக்கிரீவற் கிளையோற் கரசையருளி முன்
கலைமாச்சிலையா லெய்தான். .... (8-6-7)
204. விண்டவர்பட மதிளிலங்கைமுன் னெரியெழக் கண்டவர், ... (8-7-5)
205. வையமெல்லா முடன்வணங்க வணங்கா மன்னனாய்த் தோன்றி
வெய்ய சிற்றக் கடியிலங்கை குடி. கொண்டோட வெஞ்சமத்துச்
செய்த வெம்போர் நம்பரன். ... (8-8-7)
206. வாணுளாரவரை வலிமையால் நவியும் மறிகட விலங்கையார்
கோணப் பாணு நேர்சரத்தால் பனங்கனி போலப் பருமுடியுதிர
வில்வளைத்தோன். ... (9-1-7)
207. கலையுலாவல்குல் காரிகை திறத்துக் கடற்பெரும் படையெடுஞ்
சென்று சிலையினாலிலங்கை தீயெழச் செற்றான். ... (9-1-10)
208. வில்லா விலங்கை மலங்கச் சரந்தரந்த வல்லாளன். ... (9-4-5)
209. தென்னிலங்கை மலங்கச் செற்றவன். ... (9-5-10)
210. சிரமுனைந்து மைந்தும் சிந்தச் சென்று அரக்க னுரமுங் கரமுந்
துணித்தவுரவோன். ... (9-6-4)
211. சிலையாலிலங்கை செற்றான். ... (9-6-10)
212. சுடுசரமடுசிலைத்தரந்தநீர்மையிலாத தாடகைமாள நினைந்தவர். ... (9-8-4)
213. வணங்கலி லரக்கன் செருக்களத் தவிய மணிமுடி யொருபதும்
புரள அணங்கெழுந்தவன்றன் கவந்தம் நின்றூட அமர் செய்த
வடிகள். ... (9-8-5)
214. காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச் சரம் செலவுய்த்து மற்றவன்
ஏவலந்தவிர்த்தான். .... (9-10-6)
215. அங்கு வானவர்க் காசுலந்தீர அணியிலங்கை யழித்தவன். ... (10-2-10)

216. இராவணற்குக் காலன். ... (10-3-3)
217. மணங்கள் நாரும் வார்குழலார் மாதர்களாதரத்தைப் புணர்ந்த சிந்தைப் புன்மையாளன் பொன்றவரிசிலையால் கணங்களுண்ண வாளியாண்ட காவலன். ... (10-3-4)
218. கல்லின் முந்ரீர் மாற்றிவந்து காவல் கடந்துஇலங்கை அல்லல்செய்தான். ... (10-3-6)
219. கவளயாணைப் பாய்புரவித் தேரோடரக்கரெல்லாம் துவள வென்ற வென்றியாளன் தவளமாட நீடயோத்திக் காவலன்றன் றிறுவன். .... (10-3-8)
220. ஏடொத்தேந்தும் நீளிலேவே விராவணனா ரோடிப்போகநின்றார். ... (10-3-9)
221. தெளியா வரக்கர் திறல்போயவிய யிடைத்திட்டெழுந்த குரங்கைப்படையா விலங்கல் புகப்பாய்ச்சி விம்மக் கடலையடைத்திட்டவன். ... (10-6-7)
222. நெறித்திட்ட மென்கூழை நன்னேரிழையோடுடனாய வில்லென்ன வல்லேயதனை இறுத்திட்டவளின்ப மன்போடணைந்திட்டு இளங்கொற்றவனாய்த் துளங்காத முந்ரீர் செறித்திட்டிலங்கை மலங்கவரக்கன் செழுநீண்முடி தோளொடு தாள் துணிய வறுத்திட்டவன். .... (10-6-8)
223. வரிந்திட்டவில்லால் மரமேழுமெய்து மலைபோலுருவத் தொரிராக் கதி முக்கரிந்திட்டவன். ... (10-6-9)
224. இலங்கை ஒள்ளொரிமண்டி யுண்ணப்பணித்த ஊக்கமுடையான். .... (10-9-1)
225. அரக்கியராகம் புல்லெனவில்லால் அணிமதிளிலங்கையார் கோணைச் செருக்கழித்தமரர் பணியமுன்னின்ற சேவகன். ... (10-9-6)
226. பெருந்தகைக்கிரங்கி வாலியைமுனிந்த பெருமையான். ... (10-9-8)
227. அரக்கரை வென்ற வில்லியார். ... (11-1-1)
228. சென்று வார் சிலைவளைத்திலங்கையை வென்ற வில்லியார். ... (11-1-6)
229. பொருந்து மாமரமேழுமெய்த புனிதனார். ... (11-2-4)
230. இலைமலி பள்ளியெய்தி யீதுமாயமென்ன இனமாய மான்பினெழில் சேர் அலைமலி வேற்கணையகல்விப்பதற்கோருருவாய மாணையமையாக் கொலைமலி வெய்துவித்த கொடியோனிலங்கை பொடியாக வென்றியமருள் சிலைமலிசெஞ்சரங்கள் செலவுய்த்தநங்கள் திருமால். ... (11-4-7)
231. கொடியோனிலங்கை பொடியாச் சிலைகெழு செஞ்சரங்கள் செலவுய்த்த நங்கள் திருமால். ... (11-4-10)
232. மர்னமரு மென்னோக்கி வைதேவி யின்துணையாக் கானமரும் கல்லதர் போய்க் காடுறைந்தான். ... (11-5-1)

—திருக்குறுந்தாண்டகம்—

233. கடிமதிளிலங்கை செற்றவேறு. .... (2)
234. முன்பொலா விராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கை வேவித்து அன்பினாலனுமன் வந்தாங்கடியினை பணியநின்றான். ... (15)
235. மாயமான் மாயச்செற்றான். ... (16)

— திருநெடுந்தாண்டகம் —

236. வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தான். ... (13)
237. வென்றசுரர் குலங்களைந்த வேந்தன். ... (16)
238. தேராளும் வாளரக்கன் செல்வம்மாளத் தென்னிலங்கைமுன் மலங்கச் செந்தீயொல்கிப் போராளன். ... (20)
239. தென்னிலங்கை யரண்சிதறியவுணன் மாளச்சென்றான். ... (28)
240. அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த வம்மான் குன்றாதவலியரக்கர்கோளை மாளக் கொடுஞ்சிலைவாய்ச் சரந்தூரந்து குலங்களைந்து வென்றான். ... (29)

—(முன்றாவதாயிரம்) இயற்பா—

முதல் திருவந்தாதி

241. சிலையால் மராமரமேழ் செற்றான். ... (27)
242. பூமேய மாதவத்தோன்தாள் பணிந்த வாளரக்கன் நீண்முடியைப் பாத மத்தாலெண்ணினான். ... (45)
243. நுடங்கிடையை முன்னிலங்கை வைத்தான் முரணழிய முன்னொரு நாள் தன் விலங்கை வைத்தான். ... (59)
244. மேலொரு நாள் மான்மாய வெய்தான். ... (82)

இரண்டாம் திருவந்தாதி

245. சீதையை மான்பின் போய் அன்று பிரிந்தான். ... (15)
246. இலங்கைமேல் செவ்வேதன்சீற்றத்தால் சென்று இராவணனைக் கொன்றான். ... (25)
247. தென்னிலங்கை நீரூகவெய்தழித்தான். ... (29)
248. அன்று காரோதம் பின்னடைத்தான். ... (30)
249. தோளிரண்டெட்டேழும் மூன்றும் முடியனைத்தும் தாளிரண்டும் வீழ்ச் சரந்தூரந்தான். ... (43)

மூன்றாம் திருவந்தாதி

250. இலங்காபுர மெய்தெரித்தான். ... (51)
251. எய்தான் மராமரமேழ் பிராமனாய், எய்தானம் மான் மறியை ஏந் துழைக்காய், தென்னிலங்கைக் கோள்வீழ் வெய்தான். ... (52)
252. வாளரக்கனெய்ந்த முடிப்போது மூன்றே முன்றெண்ணினான். ... (77)

நான்காம் திருவந்தாதி

253. ஈசனை வென்ற சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேராக் குலைகொண்ட வீரைந்தலையானிலங்கையை யீடழித்த கூரம்பன், ... (8)
254. தண் தாரிராவணனை ஊனொடுங்க வெய்தான். ... (28)
255. மிகப்புருவமொன்றுக்கொன்றோசனையான்வீழ ஒரு கணையெய்தான், ... (29)
256. தண்டவரக்கன் தலை தாளால் பண்டெண்ணிப் போங்குமரன், ... (44)
257. கல்லாதவரிலங்கை கட்டழித்த காகுத்தன். ... (53)

258. தடங்கடலைக் கற்கொண்டு தூர்த்த கடல் வண்ணன். ... (77)
259. கழிசினத்த வல்லாளன் வானரக்கோன் வாலி மதனழித்த வில்
லாளன். ... (85)

திருவிருத்தம்

260. இலங்கைக் குழா நெடுமாட மிடித்தபிரானார். .... (36)
261. தென்பாலிலங்கை வெங்களஞ் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானார். ... (77)
262. பேணலமில்லா வரக்கர் முந்நீர பெரும்பதிவாய் நீணகர் நீளெரி
வைத்தருளாயென்று விண்ணோர் தானிலந்தோய்ந்து தொழு
மூர்த்தி. ... (92)

பெரிய திருவந்தாதி

263. சூழ்ந்தெங்கும் வாள்வரைகள் போலரக்கன் வந்தலைகள் தாமிடியத்
தாள்வரைவில்லேந்தினார். .... (17)
264. அன்றுதிருச் செய்யநேமியான் தீயரக்கி மூக்கும் பருச்செவியுமீர்ந்த
பரன். ... (63)
265. மரமேழன்றெய்தான். ... (64)
266. சூட்டாய நேமியான் தொல்லரக்கனின்னுயிரை மாட்டேதுய
ரிழைத்த மாயவன். ... (66)
267. கணைநாணில் ஓவாத் தொழிற் சார்ங்கன். ... (78)

திருவெழுக்கற்றிருக்கை

268. ஒருமுறை இருசுடர் மீதினிலியங்கா மும்மதிளிலங்கை இருகால்
வளைய ஒருசிலை யொன்றிய வீரெயிற்றழல்வாய் வாளியிலட்
டான். ...

சிறிய திருமடல்

269. இலங்கை பொடி பொடியா வீழ்த்தவன். ...
270. தன் சீதைக்கு நேராவனென்றோர் நிசாசரிதான் வந்தானைக் கூரார்ந்த
வாளால் கொடுமுக்குங் காதிரண்டும் ஈராவிடுத்தவட்கு மூத்
தோனை வெந்நரகம் சேராவகையே சிலை குனித்தான், செந்து
வர்வாய் வாரார் வனமுலையாள் வைதேவி காரணமா ஏரார்தடந்
தோளிராவணனை ஈரைந்து சீரார் சிரமறுத்துச் செற்றுகந்த
செங்கண்மால். ...

பெரிய திருமடல்

271. போர்வேந்தன் தன்னுடையதாதை பணியாலர சொழிந்து பொன்ன
கரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு மன்னும் வளநாடு கை
விட்டுக் கொன்னவிலும் வெங்கானத்தாடு கொடுங்கதிரோன்
துன்னுவெயில் வறுத்த வெம்பரல் மேல் பஞ்சடியால் வைதேவி
யென்றுரைக்குமன்ன நடைய வணங்குடன் நடந்தமன்னனி
ராமன். ...
272. வண்ணம் போலன்ன கடலை மலையிட்டனைகட்டி மன்னனிர்வணனை
மாமண்டு வெஞ்சமத்துப் பொன்முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்
துரந்து தென்னுலக மேற்றுவித்த சேவகன். ...

273. தென்னிலங்கை யாட்டி யரக்கர் குலப்பாவை மன்னிராவணன்றன்
 (38) நல்தங்கை வாளெயிற்றுத் துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகாச்
 சோர்வெய்திப் பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்
 (38) தால் தன்னை நயந்தானைத் தான்முனிந்து மூக்கரிந்தான்,
 (17) வாய்த்த மலைபோலும் தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை
 மாமுனிக்காத் தென்னுலக மேற்றுவித்த திண்டிறலோன். ...

நான்காவதாயிரமாகிய திருவாய்மொழி.

274. கூனே சிதைய உண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தான். ... (1-5-5)
275. சினையேய் தழைய மராமரங்களேழு மெய்த சிரீ தரன். ... (1-5-6)
276. நீளகடல் சூழிலங்கைக் கோந்தோள்சள் தலை துணிசெய்தான். ... (1-6-7)
277. மராமர மெய்த மாயவன். ... (1-7-6)
278. தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான். ... (2-1-3)
279. அரக்கியை மூக்கீர்ந்தான். ... (2-3-6)
280. குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம் வியமுனிந்தவன். ... (2-3-11)
281. அரக்கனிலங்கை செற்றான். ... (2-4-3, 2-4-4)
282. கிளர்வாழ்வை வேவ விலங்கை செற்றான். ... (2-4-10)
283. தேம்பணைய சோலை மராமரமேழெய்தான். ... (2-5-7)
284. பாறிப் பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீறெழப் பாய்பறவை யொன்
 நேறி வீற்றிருந்தான். ... (2-6-8)
285. இலங்கை செற்றான்; மராமரம் பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளி
 கோத்த வில்லான். .... (2-6-9)
286. இலங்கையரக்கர் குலம் முருடு தீர்த்த பிரான். ... (2-9-10)
287. ஏர் கொளிலங்கை நீறே செய்த நெடுஞ்சுடர்ச் சோதி. ... (2-7-10)
288. தென்னிலங்கை யொரியெழச் செற்ற வில்லி. .... (3-6-2)
289. தயரதற்கு மகன். .... (3-6-8)
290. தண்ணிலங்கைக்கிறையைச் செற்ற நஞ்சன். .... (3-8-2)
291. சன்மம் பலபல செய்து வெளிப்பட்டுச் சங்கொடு சக்கரம் வில்
 ஒண்மையுடைய வலக்கை ஒள்வாள் தண்டு கொண்டு புள்
 னர்ந்து உலகில் வன்மையுடைய வரக்கரசுரை மாளப்படை
 பொருத நன்மையுடையவன். ... (3-10-1)
292. கொம்புபோல் சிதை பொருட்டிலங்கை நகர் அம்பெரியுய்த்தவர். ... (4-2-8)
293. மதிளிலங்கைக் கோவை வியச் சிலை குனித்தான். ... (4-3-1)
294. கிடந்து நின்றும் கொண்ட கோலத்தொடு வீற்றிருந்து மணங்
 கூடியும் கண்டவாற்றால் தனதேயுலகென நின்றான். .... (4-5-10)
295. குலங்குலமாவசுரர்களை நீரூகும்படியாக நிருமித்துப் படை தொட்ட
 மாறான். ... (4-8-1)
296. தளிர் நிறத்தால் குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற கிளி
 மொழியாள் காரணமாக் கிளரரக்கன் நகரெரித்த களிமலர்த்
 துழாயலங்கல் கமழ் முடியன். ... (4-8-5)

297. காயங் கடுஞ்சில யென்காகுத்தன். ... (5-4-3)
298. கொடியானிலங்கை செற்றான். ... (5-6-9)
299. இலங்கை செற்ற வம்மான். ... (5-7-3)
300. மாறில் போரரக்கன் மதிள்நீறெழச் செற்றுக்கந்த ஏறு சேவகனார். ... (6-1-10)
301. மன்னுடையிலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவன். ... (6-2-1)
302. காண்பெருந் தோற்றத்துக் காகுத்த நம்பி. ... (6-6-9)
303. ஆவா வென்னாதுலகத்தை யலைக்குமசுரர் வாணன்மேல் தீவாய்
வாளிமறை பொழிந்த விலையான். ... (6-10-4)
304. புணராபின்ற மரமேழன்றெய்த வெருவில் வலவன். ... (6-10-5)
305. அடலாழி யேந்தி யசுரர்வன்குலம் வேர் மருங்கறுத்தான். ... (7-1-5)
306. காகுத்தன். ... (7-2-3)
307. பேரெயில் சூழ்கடல் தென்னிலங்கை செற்ற பிரான். ... (7-3-7)
308. மாறுநிரைத் திரைக்கும் சரங்கள் இனநூறு பிணம்மலைபோல்
புரளக் கடலாறு மடுத்து உதிர்ப் புனலா நீறுபட இலங்கை
செற்றவப்பன். ... (7-4-7)
309. புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாடு யொன்றின்றியே நற்பாலயோத்தி
யில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்த விராம
பிரான். ... (7-5-1)
310. நாட்டைநலியு மரக்கரை நாடித்தடிந்துட்டு நாட்டை யளித்து
உய்யச்செய்தான். ... (7-5-2)
311. ஆளியைக்காண் பரியாய் அரிகாண் நரியாய் அரக்கனையிட்டன்
றிலங்கை கடந்து பிலம்புக் கொளிப்ப மீளியம்புள்ளைக்கடாய்
விறல்மாலியைக் கொன்று பின்னும் ஆளுயர் குன்றங்கள்
செய்தடர்த்தான். ... (7-6-8)
312. ஆண்டிறல் மீளிமொயம்பினரக்கன் குலத்தைத் தடிந்து மீண்டு
மவன் தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி ஆண்டுதன் சோதிபுக்க
வமரரரியேறு. ... (7-6-9)
313. அமரது பண்ணி யகலிடம் புடைசூழடுபடையவித்த வம்மான். ...
314. செருக்கடுத்தன்று திகைத்த வரக்கரை யுருக்கெட வாளி பொழிந்த
வொருவன். ... (8-6-2)
315. புகழும்பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான்... (8-9-3)
316. கணையானறலே வேழ மரமுமெய்த வெங்கார்முகில், ... (9-1-2)
317. காய்சினப் பறவை யூர்ந்து பொன்மலையில் மீமிசைக் கார்முகில்
போல் மாசின மாலி மாலி மானென்றங்கவர்படக் கன்னு
முன்னின்ற காய்சின வேந்தன். ... (9-2-6)
318. கூற்றமாயசுரர் குலமுதலரிந்த கொடுவினைப் படைகள் வல்லான். ... (9-2-9)
319. என்னொருயிர்க்காகுத்தன். ... (9-5-6)
320. பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கா புக்கமுந்தத் தயரதன் பெற்ற
மரதக மணித்தடம். ... (10-1-8)